

Bu gece diğer gecelerden farklıydı.
Ay gökyüzünde görünmüyordu.
Çocuklar ve hayvanlar her yere bakındılar.
Birbirlerine fısıldayarak sordular:

"Ay'ı gören oldu mu?"

Aralarında hiçbiri Ay'ı görmemişti.
Birlikte Ay'ı aramaya karar verdiler.

Hep beraber yola koyuldular.
Yolda Ay'a seslendiler.
"Ay... Sevgili Ay... Neredesin?"
Rüzgâr da onlara eşlik ediyordu.

Vuuuuuuuuuu...

Ormanda ilerlemeye devam ettiler.
Ay olmadığı için gece karanlıktı.

"Korkuyorum..." dedi küçük oğlan.

Geyik onu sırtına aldı, ateşböcekleri geceyi aydınlattı.

Rüzgâr ise ninniler söyledi.

Küçük oğlan sonunda tatlı bir uykuya daldı.

Dere tepe düz gittiler.

Yemyeşil bir dereye ulaştılar.

Guluk, guluk, guluk su içtiler.

Sudaki yansımalarına bakıp bol bol güldüler.

"Teşekkürler sevgili dere, yine görüşürüz."

Ormanı aşır
dağlara ulaştılar.

Zorlu yamaçları el ele aştılar.
Ama Ay buralarda da yoktu.
Kim bilir nerelerdeydi?
Kraliçe arıdan yardım istemenin
zamanı gelmişti.